

అది
అది
అది

కె.కె.మిగన

అది వట్టుంకాదు. అలాగని అదివల్లెటూరు మాత్రంకాదు. పెద్ద వల్లెలాంటి చిన్న వట్టుం. అయినా దానికోచరిత్ర వుంది.

అధికారంలోవున్న ఆమాత్యులవారు ఆపూళ్లోనే అవతరించారు. వారికి ఓట్టిచ్చి అధికారం హస్తగతం చేసిన అధికసంఖ్యాకులైన ఆకలి మనుషులున్నారు. వాళ్ళని నిత్యం రోచుకుతినే అల్పసంఖ్యాకులైన అజీరి ప్రభావులున్నారు. విళ్ళకు రోగాలోనే నీళ్ళూ (అఫ్కోర్స్ ఎర్రనీళ్ళే!) మందులూ ఇచ్చేటందుకు ప్రాథమిక ఆరోగ్యకేంద్రం వుంది. అది జనరల్ హాస్పిటల్ లా పెద్దభవంతిలో వుంది. అందులో మందులమ్ముకోడానికి మంచిమంచి డాక్టర్లున్నారు. వాళ్ళమ్మే మందులు కొనుక్కోడానికి ఆనతి దూరం లోనే పెద్దవట్టుం వుంది రాకపోకలకి రైలుబస్సు వున్నాయి. అవి ఆగటానికి ఆపూళ్లో స్టేషన్ కూడా వుంది. అక్కడ అడుక్కోడానికి భారత దేశపు ముద్దుబిడ్డలు కోకొల్లలు.

ఆ ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రంలో పురుట్ల పోయడం ఎప్పుడూ వినలేదు. పురుట్ల రాకుండ చేసేందుకు మాత్రం పెద్ద విభాగం వుంది. వాటిగోడల నిండా ఎజ్జిత్రికోణపు ముద్రాంకితాలూ, ఇద్దరి వీల్లల తల్లిదండ్రుల పోస్టర్లు వున్నాయి

అక్కడ కుటుంబ నియంత్రణ వారోత్సవాలు జరుగుతున్నాయి. వీల్లలు పుట్టినందుకు ప్రజలూ (ధనికులు మాత్రమే) పుట్టకుండ చేస్తున్నందుకు ప్రభుత్వమూ ఉత్సవాలు చేసుకొనటం పరిపాటి అయింది. అందుకే ప్రజలసొమ్ముతో ప్రభలతీర్థంలా వెలుగుతోంది ఆ పూరు.

ఆ భవనం నేత్రపర్వంగా రంగురంగుల కాంతుల్లో రంగరించుకుంది. దాఖ అంచులమీద రంగు రంగుల విద్యుద్దీపాలు వరుగులెడుతున్నాయి. అవి దివినుంచిరాలిన డిక్కులేని చుక్కల్లా వున్నాయి. ద్వారం దగ్గర పెద్దస్వనీక్ చక్రం తిరుగుతోంది. దానిక్రింద ఆవరేషన్ అంటే అదరిపోతున్న అర్చకుడి హృదయ స్పందనలా ఎజ్జిత్రికోణం వెలుగుతూ ఆరుతూవుంది. పుట్టవచ్చిన వీల్లలు పుట్టరుగనుక, వాళ్ళపుట్టిన రోజు సామూహికంగా చేసుకుంటున్నట్లుంది ఆ వాతావరణం.

లోపల డాక్టర్లు హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. వాళ్ళ గుండెలు 'లక్ష్యాలు-సాధనలు, లక్ష్యాలు-సాధనలు' అని కొట్టుకుంటున్నాయి.

"మంత్రిగారి స్వంతపూరు. కనీసం ఆరువేల అయినా టార్జెట్ కావాలిట. లేకుంటేవారికి తీరని అవమానం అంటున్నారు" పెద్ద డాక్టరు ప్రకటన.

“అవును. ఇంకా రెండువంతులయినా కాలేదు”
వ్రేలి ముద్రం వోచర్లు తిరగేస్తూ గుమస్తా నమాధానం.

టార్జెట్స్; ఎచ్చీవ్ మెండ్స్ !! టార్జెట్స్;
ఎచ్చీవ్ మెండ్స్ !!

“వెళ్ళండి ఊరిమీదికి...” శివమెత్తినట్టు అరి
చాడు డాక్టర్.

డాక్టర్స్, బ్రోకర్స్, ప్రమోటర్స్-కదిలిందొక
మంద.

ముక్కోణపు రాజముద్రకలున్న వేన్లు (Vans)
వరుగులెట్టాయి.

హిరోషిమా మీద అణు బాంబుపడినట్లు దుమ్ము
గగనాన్నందింది.

* * *

వేళగాని వేళకు వచ్చినట్టు రైడ్ టైమ్ కు
వచ్చింది రైలు.

ప్రయాణీకులు వల్చగా వస్తున్నారు బయటికి.

బిచ్చగాళ్లు మాత్రం బిజీగా తిరుగుతున్నారు.

“అకాశ వోణీ వోర్లు చదువుద్ది యెంకదేను-
ఆంధ్రలో పోరిగాళ్ళ నమ్మె. రైలోళ్ళకి బయమేసి
రైట్టయిమ్ము వచ్చెను- దొరాధరమం.”

“బెజవాడలో సోదాలయిద్దం. తాగనాకి సోదా
దొరక్క గుడుంబకి గిరాకీ-ఆమ్మా ఒక వైన”

ఒక వైసా అయినా పడిందోలేదో. ప్రయాణీ
కులు మాత్రం వెళ్ళిపోయారు.

“ఇయవ్వ! ఓ వైనయినా రాలేదియాల” గట్టి
గానే అన్నాడు వెంకటేశు.

వేన్ ఒకటి దుమ్ములేపుకుంటూ వచ్చింది

వార్తలు చదువుకుంటూ వరుగెత్తాడు వెంకటేశు.

నలుగురు వేన్ నుంచి దిగారు.

“బాబూ ధరమం”

“ఎన్ని వైనలు గావాలా నీకు”

“నరిసిం బాబే ఆడగలేదు. మీరేంటిదొరా దర
మానికి సీలింగెడ్తన్నారు.”

హరి నీ... అయితే అయిదు రూపాయలు”

“అమ్మ బాబోయ్! అయి నిజం వైనలేనా జపాను
కాయతాలా?”

“నిజం వైనలేరా కారెక్కు”

అతనెక్కలేదు. ఎక్కించ బడ్డాడు.

* * *

ఆఫీస్ లో చిత్రగుప్తుడి వాతసుడు.

“ఇక్కడ వేలిముద్ర వెయ్యి”

“అయ్యోవ్... నెనెయ్య”

“వైనలొద్దా ? ”

“కాలం”

“అయితే పట్టు వేలు”

“ముద్రమాత్ర వెయ్య”

“ఏం, తెగులా ?”

“ఏలుముద్దరలేసి మాఅయ్య నన్ను రోడ్డుమీది
కొగ్గేసిండు.”

“నువ్వెవళ్ళనీ ఒగ్గెయ్యక్కర్లా.”

“నేనెయ్య...”

“నువెయ్యెద్దలే...”

అతనే వేలిముద్ర వేశాడు.

“తీసికెళ్ళండిరా వీణ్ణి.”

యమకింకరుల్లాంటి నలుగురు తోటిలు వెంక
టేశుని ఆపరేషన్ థియేటర్ కు ఈడ్చుకుపోయారు.
అది మయనబో, మాయలోకమో అనిపించింది
అతనికి.

దేవతవేషం వేసుకున్న రాక్షసుడిలా నుంచు
న్నాడు డాక్టర్.

“ఈ బల్లెక్కు.”

“బల్లెండుకు దొరా?”

“ఆవరేషన్ కు.”

“వైనలి నమని తోలుకొచ్చి ఆవరేషనేందిదొరా”

“ఆవరేషన్ ముందు, వైనలు తర్వాత.”

“నే బీమారోణ్ణి గాను.”

“ఇది బీమారావరేషన్ గాదు. బిడ్డలుపుట్టకుండ”

“నాకు వెళ్ళలేదు.”

అనుమానంగా చూశాడు డాక్టర్.

“ఏంపనిచేస్తావు”

“రేడియం వార్తలు నడుపుతా”

“ఏస్ట్రోజెన్”

“రైలు చేపట్టా”

డాక్టరు నెత్తికొట్టుకున్నాడు.

“ఎవరక్కడ. ఆ ప్రమోటర్ని నిలు”

వచ్చాడు.

“ఏమిటి! బ్రహ్మచారిని అందులోను బెగ్గర్ని తెచ్చావు.”

“ఉభయ తారకం సార్”

“బెగ్గర్ మహారాజులు బ్రహ్మచారులుగానే వుండి పోరు సార్. వాళ్ళకి నరాలకి ఆకలైనప్పుడు బేగం సాయిబాలు వుంటారు, విల్లలు వుడతారు. వుట్టినవాళ్ళు గతి తప్పకుండ వాళ్ళ సామ్రాజ్యానికి వారనులై కూర్చోంటారు. అందుకే ఉభయతారకం నర్. మనకి టార్జెట్స్. వాళ్ళకి వైనలు. అసలు నన్నడిగితే మొట్ట మొదట బెగ్గర్ పాప్యులేషన్ అరికట్టాలినర్. అప్పుడే తలసరి ఆదాయంలో లీకేజెస్ నిల్చిపోతాయి” అన్నాడు ప్రమోటర్ గా బ్రతుకు వెళ్ళుచువుతున్న డి గ్రేడ్ ఎకనమిస్ట్.

డాక్టర్ కి ఆ సాహిత్యం అర్థంకాలేదు. అర్థమైనట్టు కన్పించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

“కానీయండిసార్” వెళ్ళిపోయాడు.

“ఎత్తండి వీణ్ణి బల్లమీదికి”

తోటిలు సాయంపట్టేకారు.

శపంమీదకప్పినట్టు అతనిమీద లినెన్ కప్పారు.

రెండుసార్లు లేవబోయాడు వెంకటేశు. తల

బల్లతేసి నొక్కివట్టారు.

గాజుల గలగలరెరుగని వెంకటేశు ‘వాస్’ మీద కత్తులు కదంతొక్కాయి.

వురుడు కష్టమైన తీ నొవ్వుల్లో అరిచినట్టు కెవ్వమన్నాడు.

ఆ తర్వాత వ్రినవానంతర నిట్టూర్పులా నీర నంగా మూలిగాడు.

* * *

రికెట్ పేషెంటులా ఆఫీస్ గదిలోకి నడిచి వచ్చాడు వెంకటేశు.

రెండురూపాయలు అతని చేతిలో వడ్డాయి.

“అయిది న్నవన్నారూ”

“ముద్దరెయ్యలేదుగామరి”

“యేస్తా”

“ఇప్పుడొద్దులే పో...”

* * *

రాత్రి ఎనిమిది గంటలయింది. కాళ్ళిడ్చుకుంటూ వచ్చి వీరుసాయాబు మాంసంకొట్టుదగ్గర కూలబడ్డాడు వెంకటేశు. గుంటూరు కారంకూరినట్లు మందుతోంది గాయం. కట్టు చేతితో తడుంకొన్నాడు. తడిగా తగిలింది. చూసుకున్నాడు. ఎట్ట త్రికోణం కంటె మిన్నగా కొడుతోంది నెత్తురు.

గుండునూదుల్లో పొడుస్తున్నట్టుంది ‘డాక్టరిప్పుడే ఆనతేషను ఘురూర్ చేసిందా, లేక వీరుసాయాబు మేకల్తారక్క నన్నే కోనే న్నన్నదా’ అనుకున్నాడు.

మూలుగుతూ మూసిన షట్టర్స్ ప్రక్కన ఒరిగాడు. బాధపెరుగుతున్నది. నడ్డిమీదనుంచి కార్లెగిన పూరకుక్కలా గిలగిలలాడాడు. తట్టుకోలేక లేచి కూర్చోన్నాడు. ఎదురుగా నర్సింగ్ హామ్ కనిపించింది.

వెంకటేశుకు అర్హతలేని ఆరోచనాచ్చింది. మెల్లగా లేచాడు.

అక్కడున్న వేషెంటులా ఆ కలెరు గని అదృష్టవంతులే.

క్రింద ఒకమూల ఒరిగి కూర్చోన్నాడు.

వక్షపాతం ఎరుగని మానవాతీతుడిలా ఆతణ్ణి వరుసప్రకారం విల్చాడు డాక్టర్ "ఏం జబ్బు?" డాక్టర్ గానే అడిగాడు.

వెంకటేశు వేషెంటులా చెప్పలా. తనవైన హాల్యాప్రయత్నం జరిగినట్టు కంప్లెయిండ్ చేశాడు.

"ఇది పోలీస్ స్టేషన్ కాదు. సీబాధేమిటో చెప్ప" చెప్పాడు.

కట్టువిప్పి చూశాడు డాక్టర్. నెత్తురు ప్రవిస్తున్నది. కుట్టుకూడ వేసినట్టు లేదు.

"ఆపరేషన్ సరిగా చేయలేదు. మల్లాచేసి కుట్టు వెయ్యాలి. లేకుంటే సెప్టిక్ ఆయి అన్యాయంగా చచ్చిపోతావు."

వెంకటేశు ఏడుపు లంకించుకున్నాడు.

"ఏం పనిచేస్తావు?"

"రెస్ట్రెన్జ్ అడుక్కుంటానోరా"

"వైనలెన్నివున్నాయి?"

"రెండు రూపాయిలు దొరా"

"నావీజు పాతికరూపాయిలు తెల్పా?"

"గులాపోణ్ణి దొరా నచ్చిపోతన్నా" కాళ్ళు వట్టకున్నాడు.

కాళ్ళ వెనక్కి లాక్కుని "ఇది ధర్మానువృత్తి కాదు. వైనలిచ్చేవాళ్ళకే ఇక్కడ వైద్యం వాళ్లెన్ని వైనలిచ్చాడు"

"రెండూరూపాయి లిచ్చిను దొరా"

త్యరగా కట్టుకట్టేశాడు. తలుపుతెరచి 'ధర్మానువృత్తి కెళ్ళు' అని బయటికినెట్టి "యస్... నెక్స్ట్" అన్నాడు.

* * *

అర్ధరాత్రి. వీధిలో దీపాలు, వేదవాడి ఆశల్లా వెలుగుతున్నాయి. స్టేషన్లో రైలాగిన చప్పుడయింది. లేచి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నించాడు. నరాలు స్వాధీనం తప్పినట్లయింది "అమ్మా" అని కూలబడ్డాడు.

వీధిలో గస్తీ పోలీస్ దృష్టి అతనిమీద పడింది.

"రేయ్. ఎవడా నువ్వు"

"నేను దొరా... నీ బాంచను" అన్నాడు మూలుగుతూనే.

"బడాచోర్ ఇక్కడెందుకు తొంగున్నావ్?"

"వెయ్యి బాగులేదోరా"

"తెత్... దొంగ... లే ఆడనుంచి"

కుక్కని తన్నినట్టు తన్నాడు.

"సచ్చినా దొరా" అని ఆరిచాడు.

"చల్. ఈడనుంచి పోబే..."

"లేలేనోరా... ఆపరేషన్ చేసిను"

"నీకేం ఆపరేషన్..."

"సర్కారావరేషన్ దొరా"

"అయితే వైనల్ దండిగుంటయే"

దుప్పటి లాగి బట్టలన్నీ వెతికి నంచి బయటికి తీశాడు.

(16 వ పేజీ తరువాయి)

“తూత్... రెండురూపాయిలా” జేబులో పెట్టు
కున్నాడు.

“ఆకలేస్తున్నది. ఆ వైనలియ్యిదోరా?”

“ఏం దమా కరాబయిందా. జవానిచ్చుకున్న
వైనల్ వావనిమ్మంటవు.” ఒక్కతన్నతో ముందుకు
టోర్లవద్దాడు వెంకటేశు.

కానిఫేబులు ఇనవడెక్కలు మ్రోగించుకుంటూ
నిష్క్రమించాడు.

అలాగే బోర్లవండుకున్నాడు వెంకటేశు.

గాయం కత్తితో కెలికినట్లయింది.

కట్టులోవల ముళ్ల వంది వెంట్రుకలు విప్పి
గిరగిరా తిరుగుతున్నట్లు అవ్యక్తమైన నలుపు.

మేధస్సు పనిచేయటం మానుకుంది

మైకంవచ్చి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

వాతమో మరేదో... క్రమ్మింది.

దూరంగా ఎక్కడో తీతువు కూసింది.

READ

ANDHRA JANATHA

Official organ of

TELUGU DAILY

ANDHRA PRADESH CONGRESS COMMITTEE

Published from the Capital

Editor : Katragadda Rajagopala Rao

Best media for

READERS AND ADVERTISERS

For details contact :

ANDHRA JANATHA

P. B. No. 222

Phone : 44950

HYDERABAD-500001